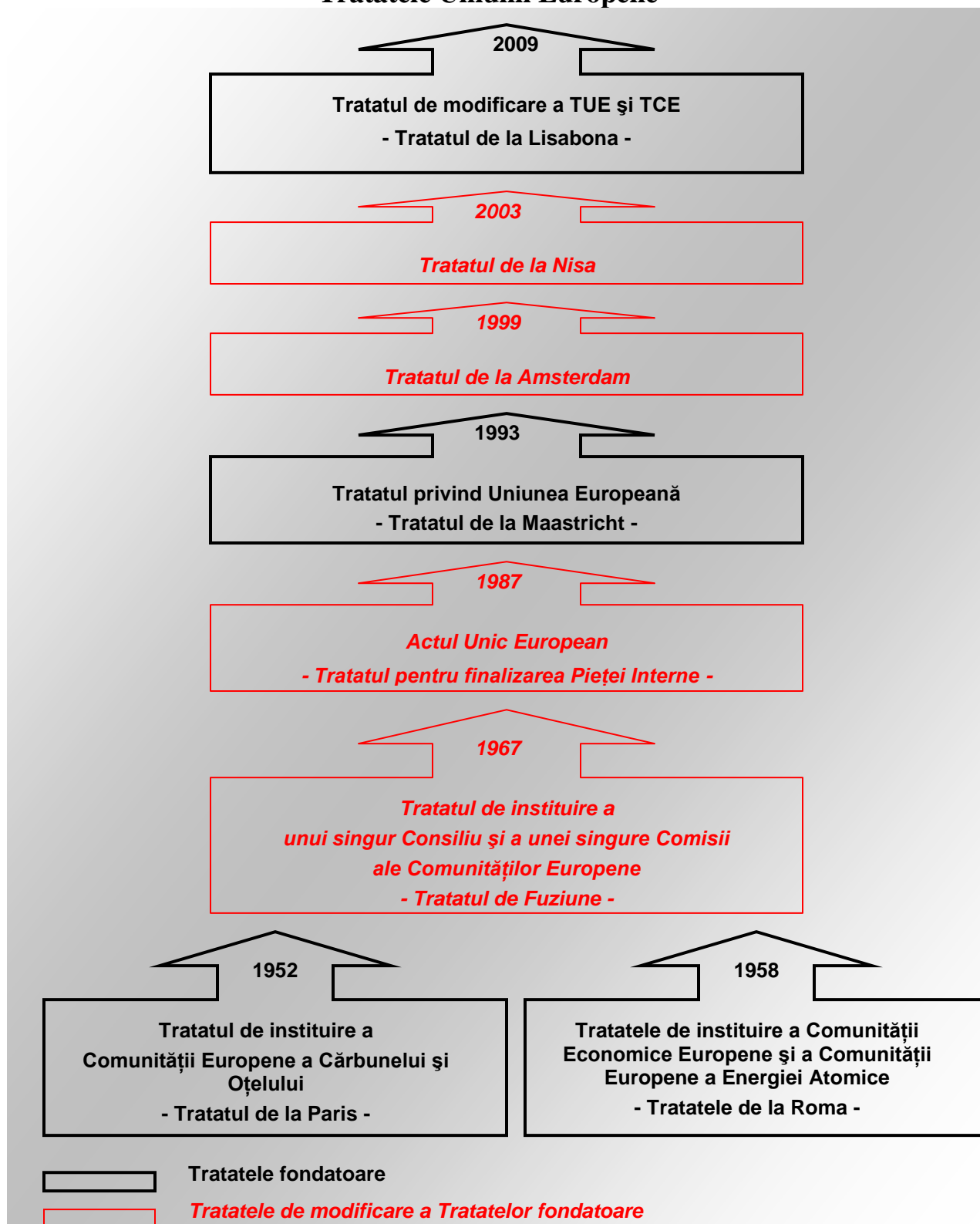

Tratatul Uniunii Europene

Sursa: Construcția europeană – evoluția instituțiilor și politicilor europene
Mihaela Dumitrescu, Suport de curs, 2004 (actualizat)

Cronologia Tratatelor Uniunii Europene

Legislația Uniunii Europene este alcătuită din două tipuri de documente: legislația primară (tratatele) și legislația secundară (formată, în principal, din actele adoptate de către instituțiile UE).

Legislația primară include, în principal, următoarele documente:

- tratatele fondatoare: tratatele prin care au fost instituite Comunitățile Europene (Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului, Comunitatea Economică Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice) și Tratatul privind Uniunea Europeană (Tratatul de la Maastricht);
- principalele tratate modificatoare ale tratatelor care au instituit Comunitățile Europene și ale Tratatului privind Uniunea Europeană: Tratatul de fuziune, Actul Unic European, Tratatul de la Amsterdam, Tratatul de la Nisa;
- protocoalele speciale, de exemplu Protocolul privind Antilele Olandeze, semnat în 1962;
- tratate adiționale, prin care sunt modificate anumite sectoare acoperite de tratate fondatoare, de exemplu, cele două tratate bugetare, semnate în 1970, respectiv 1975;
- tratatele de aderare la Comunitățile Europene, respectiv la Uniunea Europeană

Vă prezentăm în cele ce urmează o cronologie a principalelor documente de drept primar ale Uniunii Europene (tratatele fondatoare și principalele tratate prin care s-au introdus modificări, inclusiv tratatele de aderare):

1950, 9 mai: Robert Schuman, ministrul afacerilor externe al Franței, într-un discurs inspirat de Jean Monet, propune ca Franța și Republica Federală Germania să pună în comun resursele de cărbune și oțel în cadrul unei organizații deschise și altor țări din Europa.

1951, 18 aprilie: Franța, Republica Federală Germania, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg, au semnat, la Paris, Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO).

1952, 23 iulie: Intră în vigoare Tratatul de instituire a CECO.

1957, 25 martie: Au fost semnate, la Roma, tratatele de instituire a Comunității Economice Europene (CEE), respectiv a Comunității Europene a Energiei Atomice (CEEA sau Euratom).

1958, 1 ianuarie: Intră în vigoare Tratatul de la Roma.

1965, 8 aprilie: Este semnat, la Bruxelles, Tratatul de fuziune, prin care se instituie o Comisie unică și un Consiliu unic pentru toate cele trei Comunități.

1967, 1 iulie: Tratatul de fuziune intră în vigoare.

1970, 22 aprilie: Este semnat, la Luxemburg, tratatul cunoscut sub denumirea Tratatul bugetar din 1970 (denumirea completă: Tratatul de modificare a unor dispoziții bugetare ale Tratatelor de instituire a Comunităților Europene și a Tratatului de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice ale Comunităților Europene).

1971, 1 ianuarie: Tratatul bugetar din 1970 intră în vigoare.

1972, 22 ianuarie: Sunt semnate, la Bruxelles, Tratatul de aderare a Danemarcei, Irlandei, Marii Britanii și Norvegiei la Comunitățile Europene. La referendumul național referitor la ratificarea Tratatului de aderare, majoritatea voturilor sunt negative, ca urmare Norvegia nu aderă la Comunitățile Europene.

1973, 1 ianuarie: Tratatul semnat în 1972 intră în vigoare, Danemarca, Irlanda și Marea Britanie devin membre ale Comunităților Europene.

1975, 22 iulie: Este semnat Tratatul bugetar din 1975 (denumire completă: Tratatul de modificare a anumitor dispoziții financiare ale Tratatelor de instituire a Comunităților Europene și ale Tratatului de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice ale Comunităților Europene).

1977, 1 iunie: Tratatul bugetar din 1975 intră în vigoare.

1979, 28 mai: Sunt semnate, la Atena, în Grecia, documentele referitoare la aderarea Greciei la Comunitățile Europene.

1981, 1 ianuarie: Documentele semnate în 1979 intră în vigoare, Grecia devenind membră a Comunităților Europene.

1985, 12 iunie: Sunt semnate, la Madrid, în Spania, și la Lisabona, în Portugalia, Tratatul de aderare a Portugaliei și a Spaniei la Comunitățile Europene.

1985, 2-4 decembrie: Consiliul European de la Luxembourg. Relansarea integrării europene prin redactarea unui Act Unic European.

1986, 1 ianuarie: Tratatul de aderare semnat în 1985 intră în vigoare, Portugalia și Spania aderă la Comunitățile Europene.

1986, 17 și 28 februarie: Se semnează, la Luxembourg, în Luxembourg, și la Haga, în Olanda, Actul Unic European.

1987, 1 iulie: Intră în vigoare Actul Unic European.

1991, 9-10 decembrie: Consiliul European de la Maastricht, unde se ajunge la un acord legat de Tratatul privind Uniunea Europeană.

1992, 7 februarie: Se semnează, la Maastricht, în Olanda, Tratatul privind Uniunea Europeană.

1993, 1 noiembrie: Intră în vigoare Tratatul de la Maastricht.

1994, 24 iunie: Tratatul de aderare a Austriei, Finlandei, Norvegiei și Suediei este semnat la Corfu, în Grecia. Din nou s-a înregistrat vot negativ la referendumul național, astfel încât Norvegia nu a ratificat tratatul și nu a aderat, deci, la Uniunea Europeană.

1995, 1 ianuarie: Tratatul de aderare semnat în 1994 intră în vigoare, Austria, Finlanda și Suedia devin astfel membre ale Uniunii Europene.

1997, 16-17 iunie: La reuniunea de la Amsterdam, Consiliul European ajunge la un acord referitor la noul tratat.

1997, 2 octombrie: Se semnează, la Amsterdam, în Olanda, Tratatul de la Amsterdam.

1999, 1 mai: Intră în vigoare Tratatul de la Amsterdam.

2001, 26 februarie: Se semnează Tratatul de la Nisa.

2002, 23 iulie: Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) expiră, la 50 de ani de la intrarea sa în vigoare.

2003, 28 februarie-iulie: Convenția Europeană elaborează Proiectul de Tratat de instituire a unei Constituții pentru Europa.

2003, 16 aprilie: Este semnat, la Atena, în Grecia, Tratatul de aderare la Uniunea Europeană a 10 state: Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Republica Cehă, Slovacia, Slovenia și Ungaria.

2003, 1 februarie: Intră în vigoare Tratatul de la Nisa.

2003, 4 octombrie: Sunt deschise lucrările Conferinței interguvernamentale destinate, în principal, elaborării și adoptării unei versiuni finale a Constituției Europene.

2004, 17-18 iunie: Consiliul European de la Bruxelles. Șefii de stat sau de guvern ale Statelor Membre ajung la un acord referitor la textul Tratatului constituțional.

2004, 29 octombrie: Este semnat, la Roma, Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa.

2005, 25 aprilie: Este semnat, la Luxemburg, Tratatul de Aderare a Bulgariei și a României la Uniunea Europeană.

2007, 1 ianuarie: Tratatul de aderare semnat în 2005 intră în vigoare, Bulgaria și România devenind

membre ale Uniunii Europene.

2007, iunie: Consiliul European a decis convocarea unei noi conferințe interguvernamentale, în vederea elaborării unui Tratat de reformă, până la sfârșitul anului 2007.

2007, 23 iulie: Au început lucrările conferinței interguvernamentale pentru elaborarea unui Tratat de reformă.

2007, 13 decembrie: Este semnat Tratatul de la Lisabona de către cele 27 de state membre.

2007 - mai 2009: Tratatul de la Lisabona obține aprobare parlamentară în 26 din cele 27 de state membre.

2008, 12 iunie: În urma referendumului din Irlanda, nu este obținută majoritatea în favoarea ratificării tratatului.

2009, 2 octombrie: Al doilea referendum în Irlanda, majoritatea este în favoarea Tratatului de la Lisabona.

2009, 1 decembrie 2009: Intră în vigoare Tratatul de la Lisabona

Sursa: Colecția Teme europene
Centrul de Informare al Comisiei Europene în România
2007 (material actualizat)

Textele integrale ale tratatelor în limba română se regăsesc în baza de date EurLex:
<http://eur-lex.europa.eu/ro/treaties/index.htm>